

Sbírka zákonů

Republiky československé

Částka 35

Vydána dne 28. prosince 1958

Cena Kčs 1,50

OBSAH:

(83.—86.) **83.** Zákon o úpravě finančního plánování a finančního hospodaření národních podniků a ostatních hospodářských organizací státního socialistického sektoru. — **84.** Zákon o územním plánování. — **85.** Nařízení, kterým se zřizují některé lidové soudy a vymezuje jejich působnost. — **86.** Vyhláška, kterou se určují orgány rad dalších místních národních výborů jako stavební úřad prvé stolice.

83**Zákon**

ze dne 11. prosince 1958

o úpravě finančního plánování a finančního hospodaření národních podniků a ostatních hospodářských organizací státního socialistického sektoru

Národní shromáždění Republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

Díl I

Úvodní ustanovení**§ 1**

(1) Tvůrčím úsilím pracujících se rozvíjí naše národní hospodářství a rozmnožuje národní bohatství. Při socialistické výstavbě mají důležitou úlohu finance. V souladu s povahou našeho společenského zřízení se financí plánovitě využívá v zájmu celé společnosti.

(2) Finanční hospodaření národních podniků a ostatních hospodářských organizací státního socialistického sektoru upravuje se tak, aby se finančních vztahů plánovitě využívalo k rychlému rozvoji výrobních sil, k maximální tvorbě všech zdrojů a jejich nejefektivnějšímu využívání, k zvýšení tvůrčí účasti pracujících na řízení hospodářství a k upevnování jednoty zájmů pracujících, podniků a celé společnosti.

Díl II

Finanční plány**§ 2**

(1) Finanční hospodaření státu a organizací socialistického sektoru je řízeno soustavou finančních plánů, zejména státním rozpočtem, finančními plány podniků a rozpočty národních výborů.

(2) Soustavu finančních plánů tvoří vzájemně spjaté finanční plány celostátní, finanční plány ministerstev, pověřenectev, národních výborů, dále výrobně hospodářských jednotek a jiných podobných jednotek (dále jen „hospodářské jednotky“), jakož i národních podniků a jiných hospodářských organizací státního socialistického sektoru (dále jen „podniky“).

(3) Finanční plány jsou spjaty se státním plánem rozvoje národního hospodářství a aktivně na něj působí.

Pětileté finanční plány**§ 3**

Pětileté finanční plány určují finanční hospodaření, zejména tvorbu finančních zdrojů a používání finančních prostředků ministerstev a jiných ústředních úřadů (dále jen „ministerstva“), pověřenectev, národních výborů, hospodářských jednotek a podniků.

§ 4

(1) Pětileté finanční plány sestavují ministerstva, pověřenectva, národní výbory, hospodářské jednotky a podniky v souladu s dlouhodobými plány a v souladu s ukazateli pětiletých plánů.

(2) Dlouhodobé podíly z finančních zdrojů (dlouhodobé normativy podnikové hmotné zainteresovanosti) jsou, pokud budou stanoveny, součástí pětiletých finančních plánů. Dlouhodobé podíly stanoví pro ministerstva vláda, pro hospodářské jednotky a podniky přímo podřízené ministerstvu ministerstvo a pro podniky z úseku hospodářství plánovaného samostatně národními výbory rada toho národního výboru, na jehož rozpočet jsou podniky zapojeny.

§ 5

Roční finanční plány

(1) Roční finanční plány zajišťují, rozvíjejí a podrobněji rozvádějí úkoly a cíle stanovené pětiletým finančním plánem.

(2) Roční finanční plány stanoví objem finančních zdrojů a potřeb, způsob krytí těchto potřeb, jakož i finanční vztahy k nadřízeným orgánům a ke státnímu rozpočtu; sestavují je organizace uvedené v § 4 odst. 1, a to v souladu se závaznými ukazateli státního plánu a státního rozpočtu.

(3) Roční finanční plány ministerstev, hospodářských jednotek a podniků jsou základem státního rozpočtu a zajišťují jej. Roční finanční plány podniků a hospodářských jednotek zapojených na rozpočty národních výborů jsou součástí rozpočtu národních výborů.

§ 6

Zmocnění

(1) Ministerstvo financí se zmocňuje k bližší úpravě zásad ročních finančních plánů a společně se Státním úřadem plánovacím k bližší úpravě zásad pětiletých finančních plánů.

(2) Další podrobnosti v rámci předpisů uvedených v ustanovení odstavce 1 stanoví pro

obor své působnosti jednotlivá ministerstva nebo, jde-li o hospodářství plánované samostatně národními výbory, rada krajského národního výboru.

Díl III

Finanční hospodaření

§ 7

(1) Podniky jsou vybaveny základními prostředky a oběžnými prostředky a hospodaří s nimi podle zásad chozrasčotu. Jsou odpovědný za jejich řádné využívání, zachování, jakož i další rozmnožování.

(2) Prostředky z finančních zdrojů vytvářených podniky se jednak odvádějí do státního rozpočtu, jednak se jich používá ve prospěch podniků, a to buď přímo podniky nebo jejich nadřízenými orgány.

§ 8

(1) Podniky používají vlastních finančních zdrojů na financování decentralizované investiční výstavby, vlastních oběžných prostředků a k jiným stanoveným účelům.

(2) Při svém hospodaření usilují podniky o nejvyšší tvorbu finančních zdrojů a o nejefektivnější využití všech finančních zdrojů v plném souladu se zájmy a potřebami socialistické společnosti.

§ 9

K doplnění vlastních finančních prostředků může být podnikům poskytován provozní i investiční úvěr, a to v souladu s požadavkem zvýšení efektivnosti řízení národního hospodářství.

§ 10

Vztah ke státnímu rozpočtu

Podniky a jim nadřízené orgány odvádějí do státního rozpočtu určené odvody, zejména zisku a daně z obrátu. Ze státního rozpočtu mohou se podnikům a nadřízeným orgánům poskytnout příděly, zejména na financování základních prostředků.

§ 11

Z m o c n ě n í

(1) Ministr financí se zmocňuje k bližší úpravě finančního hospodaření, zejména odvodů do státního rozpočtu a přidělů z něho, finančních zdrojů vytvořených podniky a jejich používání, úhrad ztrát, financování základních prostředků a vlastních oběžných prostředků, financování ostatních úkolů a poskytování úvěrů, jakož i stanovit zásady pro rozbor a schvalování výsledků finančního hospodaření podniků a orgánů jim nadřízených.

(2) Ministr financí se dále zmocňuje upravit platební a zúčtovací styk, pokladní operace, fakturování a placení, kontrolu prováděnou peněžními ústavy, zejména kontrolu čerpání mzdových fondů a důsledky porušení finanční kázně; může též stanovit, v jakém rozsahu se předpisy o fakturování a placení, jakož i sankce na porušení těchto předpisů vztahují i na jiné organizace než podniky (§ 2 odst. 2) a na obyvatelstvo.

(3) Generální ředitel Státní banky československé se zmocňuje na základě předpisů vydaných podle ustanovení odstavců 1 a 2 směrnici podrobněji upravit financování základních prostředků a jeho kontrolu, úvěrování, platební a zúčtovací styk, pokladní operace a kontrolu čerpání mzdových fondů.

(4) Ministr financí může podle potřeby odchylně upravit finanční hospodaření podniků řízených národními výbory.

Díl IV

U s t a n o v e n í s p o l e č n á

§ 12

Ministři a rady krajských národních výborů odpovídají za finanční hospodaření hospodářských jednotek a podniků v oboru své působnosti, za správné plnění povinností hospodářských jednotek a podniků, jež vyplývají ze státního rozpočtu, jakož i za správné plnění finančních plánů.

§ 13

(1) Ministerstvo financí kontroluje finanční hospodaření ministerstev a plnění finančních plánů a povinností ministerstev uložených jim ve státním rozpočtu.

(2) Ministerstva a orgány v oboru jejich působnosti kontrolují finanční hospodaření podřízených hospodářských jednotek a podniků.

§ 14

(1) Výsledky finančního hospodaření ministerstev a jejich souhrnné roční účetní výkazy schvaluje ministr financí. Ministr financí může ze závažných důvodů odmítnout schválení výsledků a výkazů. Odmítne-li je ministr financí schválit, předloží je příslušný ministr vládě k projednání.

(2) Ministr financí předkládá vládě zprávy o finančním hospodaření ministerstev.

Díl V

U s t a n o v e n í z á v ě r e č n á

§ 15

Dokud nebudou vydány příslušné prováděcí předpisy, použije se předpisů dosavadních, pokud neodporují tomuto zákonu.

§ 16

(1) Zrušují se všechna ustanovení upravující věci, na něž se vztahuje tento zákon; zejména se zrušuje zákon č. 106/1951 Sb., o úpravě financování národních a komunálních podniků, s výjimkou ustanovení § 14 odst. 2 věty první a druhé, a vládní nařízení č. 107/1951 Sb., kterým se provádí zákon č. 106/1951 Sb.

(2) Ustanovení zákona č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zasílatelství, vládního nařízení č. 13/1952 Sb., o správě spojů, ustanovení § 6 zákona č. 104/1950 Sb., o financování národních a komunálních podniků, a zákona č. 23/1957 Sb., o podnikových fondech pracujících, nejsou dotčena.

§ 17

Tento zákon nabývá účinnosti ode dne 1. ledna 1959; provedou jej všichni členové vlády.

Novotný v. r. ●

Fierlinger v. r.

Šíroký v. r.

Dolanský v. r.	Poláček v. r.
Kopecký v. r.	Tesla v. r.
Ing. Jankovcová v. r.	Uher v. r.
Barák v. r.	Beran v. r.
Ing. Šimůnek v. r.	Jonáš v. r.
Dr. Kyselý v. r.	Reitmajer v. r.
Plojhar v. r.	Dr. Škoda v. r.
Dr. Šlechta v. r.	Ing. Černý v. r.
Bakuľa v. r.	Dvořák v. r.
David v. r.	Dr. Kahuda v. r.
Đuriš v. r.	generálplukovník Lomský v. r.
Krajčír v. r.	Dr. Neuman v. r.
Krošnár v. r.	Ouzký v. r.
Machačová v. r.	Pospíšil v. r.
Dr. Nejedlý v. r.	Ing. Púčik v. r.

Dr. Vlasák v. r.

84

Zákon

ze dne 12. prosince 1958

o územním plánování

Národní shromáždění Republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

Část I

Základní ustanovení

§ 1

Poslání územního plánování

(1) Územní plánování je soustavou činností, která v souladu s úkoly a záměry národohospodářského plánování a na základě průzkumů přírodních, demografických, kulturních, ekonomických a technických podmí-

nek řeší uspořádání daného území tak, aby byl vytvořen organický a dalšího rozvoje schopný celek, zabezpečen vzájemný soulad všech územních prvků a společenských zájmů a tím i předpoklady pro harmonické uspokojování požadavků obyvatel na práci, bydlení, kulturu a zotavení.

(2) Územní plánování zajišťuje, aby provádění změn v uspořádání území, především investiční činnosti, bylo dlouhodobě a plánovitě usměrňováno podle předem stanovených zásad.

§ 2

Úkoly územního plánování

(1) Územní plánování plní zejména tyto hlavní úkoly:

- a) vymezuje výhledově velikost a organizaci sídlišť řešeného území v souladu s výhledovými úkoly jeho hospodářského a kulturního rozvoje,
- b) vymezuje správnou velikost a rozvržení ploch pozemků pro všechny složky osídlení a pro ostatní účely na řešeném území s ohledem na současnou i výhledovou potřebu a na racionální využití zastavěných i nezastavěných ploch všeho druhu,
- c) řeší umístění a začlenění jednotlivých účelových skupin výstavby a jednotlivých staveb na řešeném území a zjišťuje potřebu a rozsah vyvolaných investic, které podmiňují plné využití a uplatnění navrhované základní výstavby, popřípadě určuje jejich umístění,
- d) určuje nutné asanační nebo rekonstrukční zásahy do existujícího stavu území,
- e) vymezuje chráněná území nebo objekty a ochranná pásma a zajišťuje ochranu území, objektů nebo pásem vymezených podle zvláštních předpisů,
- f) navrhuje účelné časové pořadí výstavby a jiných opatření nezbytných k dosažení uspořádání území podle územního plánu.

(2) Při řešení úkolů územního plánování jsou příslušné orgány povinny

- a) dbát o vytváření příznivých územních podmínek pro rozvoj výrobních sil,
- b) dbát o vytváření zdravého, krásného a pohodlného prostředí pro život a práci obyvatel, o zachování, využití a rozmnožení hmotných a kulturních hodnot na řešeném území, jakož i o ochranu daného prostředí před nežádoucími zásahy, vlivy a důsledky hospodářské nebo jiné činnosti a o odstranění závad touto činností způsobených,
- c) umožňovat nejúčelnější využití přírodních podmínek řešeného území,
- d) uplatňovat zásadu nejvyšší hospodárnosti a nejnovější poznatky pokrokové vědy a techniky,
- e) dbát o ochranu nerostného bohatství a zemědělské půdy.

(3) Příslušné orgány jsou při řešení úkolů územního plánování povinny dbát zájmu obrany státu.

§ 3

Výchozí podklady územního plánování

(1) Základním výchozím podkladem pro územní plánování jsou výhledové plány hospodářského a kulturního rozvoje jednotlivých oblastí, vypracované v rámci státního plánu rozvoje národního hospodářství, jakož i perspektivní studie a rozborů orgánů hospodářského plánování, objasňující postavení a funkci jednotlivých krajů, okresů, popřípadě jiných územních celků v národním hospodářství a základní zaměření jejich dalšího rozvoje a výstavby. Územní plánování se při řešení svých úkolů opírá též o výhledové plány rozvoje jednotlivých odvětví národního hospodářství a přejímá jejich zásady v rozsahu vymezeném jejich schválením a dále se opírá o generální plány rozvoje báňských revírů, výhledové studie a generální řešení jednotlivých staveb na řešeném území.

(2) Směrným plánem pro základní vodohospodářská opatření při územním plánování je státní vodohospodářský plán. Pokud byly vypracovány pro některé další hospodářské

úseky zvláštní plány (státní silniční plán, generální plán zvelebení zemědělského, lesního a vodního hospodářství aj.), používá územní plánování těchto plánů jako podkladu pro řešení základních otázek a přejímá jejich zásady v rozsahu vymezeném jejich schválením.

(3) Vedle podkladů získaných z národohospodářského plánování si územní plánování opatřuje pro řešení svých úkolů vlastní podklady prováděním všestranného průzkumu řešeného území, rozбором vztahu plánovaných opatření k současnému uspořádání, možnostem a výhledovým potřebám řešeného území a zkoumáním podmínek, jakož i důsledků realizace zamýšlených opatření v území.

Část II

Územní plány

§ 4

Druhy územních plánů

Podle povahy řešených úkolů se vypracovávají:

- a) územní plány rajónů,
- b) územní plány sídlišť,
- c) zastavovací plány.

§ 5

Územní plány rajónů

(1) Územní plány rajónů se vypracovávají pro předem určená hospodářsky a kulturně významná zájmová území (rajóny), pro která je třeba k uskutečnění důležitých investic nebo jiných plánovaných opatření stanovit dlouhodobé zásady a podmínky jejich soustavné výstavby nebo přestavby.

(2) Územní plány rajónů řeší na daném území souborně umístění, vzájemné vztahy a uspořádání všech dosavadních i nově navrhovaných funkčních celků, které toto území vytvářejí (sídlišť, těžebních, průmyslových, zemědělských a jiných závodů, vodohospodářských, dopravních, energetických a jiných děl a zařízení, lesů a ploch určených k zalesnění a ostatních významných prvků přírody a krajiny).

(3) Územními plány rajónů se řeší též umístění jednotlivých významných staveb nebo jejich souborů mimo území sídliště, nelze-li podmínky a důsledky umístění navrhované stavby řešit jinými prostředky územního plánování.

§ 6

Územní plány sídliště

(1) Územní plány sídliště se vždy vypracovávají pro výstavbu nových a pro celkovou rekonstrukci nebo dostavbu existujících sídliště, která v důsledku výhledově plánovaného rozvoje výrobních sil vyžadují podstatného přebudování, rozšíření nebo asanace.

(2) Podle potřeby se územní plány sídliště vypracovávají pro účely dlouhodobého rozvoje celých sídliště nebo jejich částí, určených k výrobním, obytným nebo jiným účelům, vyžadují-li toho úkoly státního plánu rozvoje národního hospodářství nebo jiné důležité hospodářské či kulturní zájmy.

(3) Územní plány sídliště stanoví souborně zásady a podmínky dlouhodobé výstavby a přestavby celého sídliště nebo jeho funkčně a výtvarně ucelené části z hlediska umístění, uspořádání a vzájemných vztahů všech dosavadních i nově navrhovaných skladebních prvků vytvářejících dané sídliště (obytné části sídliště, území určená k umísťování průmyslových, zemědělských a jiných závodů, dopravní, energetické, vodovodní, kanalizační a jiné sítě a zařízení, veřejná zeleň apod.).

(4) Územní plány sídliště se vypracovávají jako

- a) směrné územní plány, a to pro celé území sídliště a jeho zájmové území,
- b) podrobné územní plány, a to pro ucelenou část území sídliště, u malých sídliště též pro celé jejich území.

(5) Podrobné územní plány se vypracovávají zpravidla na základě směrných územních plánů. Výkonny orgán příslušného krajského národního výboru může v odůvodněných případech povolit vypracování podrobného územního plánu bez předchozího vypracování a schválení směrného územního plánu.

(6) Sídlíštěm se rozumí každá jednotka osídlení, která se skládá ze seskupených trvalých lidských obydlí (včetně do ní začleněných výrobních zařízení a nezbytného občanského a technického vybavení) a tvoří uzavřené a od jiných jednotek osídlení prostorově oddělené prostředí pro společenský život obyvatel (město, vesnice, osada, i když není samostatnou správní jednotkou).

§ 7

Zastavovací plány

(1) U staveb, jejichž dokumentace je schvalována podle předpisů o dokumentaci staveb, se vypracovávají zastavovací plány v rozsahu stanoveném těmito předpisy a v souladu s územním rozhodnutím o umístění jednotlivých staveb nebo jejich souborů.

(2) Zastavovací plány určují přesné polohové a výškové situování všech budov, objektů a zařízení a jejich zapojení na obdobné budovy, objekty a zařízení mimo projektovanou stavbu, popřípadě též etapy stavby; dále řeší veškeré výškové a sadové úpravy území.

§ 8

Pořizování územních plánů

(1) Územní plány se vypracovávají na základě výchozích podkladů (§ 3).

(2) Územní plány rajónů a sídliště s výjimkou uvedenou v odstavci 3 pořizují výkonny orgány krajských národních výborů.

(3) Územní plány sídliště zemědělského charakteru pořizují výkonny orgány okresních národních výborů.

(4) Orgány uvedené v odstavcích 2 a 3 odpovídají za provedení přípravných prací pro územní plány rajónů a sídliště a za vypracování návrhů těchto plánů projektovými organizacemi.

(5) Hlavní úkoly, zásady a požadavky pro vypracování jednotlivých územních plánů rajónů a sídliště stanoví rady národních výborů, jejichž výkonny orgány tyto plány pořizují, po projednání v radách zúčastněných národních výborů.

(6) Zastavovací plány pořizují investoři podle předpisů o dokumentaci staveb.

§ 9

Schvalování územních plánů
rajónů a sídlišť a řízení
o nich

(1) Územní plány rajónů a sídlišť s výjimkou uvedenou v odstavci 3 schvalují rady krajských národních výborů, pokud si jejich schválení nevyhradí vláda. Návrhy územních plánů, jejichž schválení si vyhradila vláda, předkládají ke schválení rady krajských národních výborů.

(2) Návrhy územních plánů schvalovaných podle odstavce 1 musí být před předložením ke schválení projednány v radách dotčených okresních národních výborů, a jde-li o územní plány sídlišť, též v radách dotčených místních národních výborů.

(3) Územní plány sídlišť zemědělského charakteru schvalují rady okresních národních výborů, pokud si jejich schválení nevyhradila rada krajského národního výboru nebo vláda; před předložením ke schválení musí být projednány v radách dotčených místních národních výborů.

(4) Řízení o územních plánech rajónů a sídlišť provádějí výkonné orgány národních výborů, jejichž rady tyto plány schvalují (odstavce 1 a 3); projednáním jednotlivých otázek mohou pověřit výkonné orgány národních výborů nižších stupňů. Vyhradila-li si schválení územního plánu vláda, provádí řízení o něm výkonný orgán krajského národního výboru.

(5) V řízení o územních plánech rajónů a sídlišť projednávají a dohodnou výkonné orgány příslušných národních výborů navrhovaná řešení těchto plánů se všemi dotčenými orgány státní správy. Výkonné orgány příslušných národních výborů projednají jednotlivá řešení územních plánů též s dotčenými organizacemi socialistického sektoru a seznámí vhodnou formou ostatní organizace a občany se základními záměry a návrhy územních plánů. Při vypracování a schvalování územních plánů rajónů a sídlišť přihlednou uvedené výkonné orgány k připomínkám organizací a občanů.

(6) Územní plány rajónů a sídlišť se schvalují jako celek. Při schválení musí být u každého územního plánu stanoveno, které jeho části nebo řešení jsou v rámci celkově schváleného pojetí závazné pro zpracování územních plánů nižšího stupně a pro územní rozhodnutí. Ostatní části nebo řešení územních plánů se schvalují jako orientační směrnice pro další územně plánovací práce a pro usměrňování výstavby v území.

§ 10

Prověřování zastavovacích
plánů

Zastavovací plány musí být před schválením orgány příslušnými podle předpisů o dokumentaci staveb prověřeny z hlediska územního plánování výkonnými orgány okresních národních výborů. Prověření zastavovacích plánů je součástí řízení o vydání rozhodnutí o přípustnosti stavby. Provádí-li toto řízení jiný orgán než výkonný orgán okresního národního výboru, je povinen opatřit stanovisko výkonného orgánu okresního národního výboru z hlediska územního plánování a pojmout jeho podmínky do rozhodnutí o přípustnosti stavby.

Část III

Územní rozhodnutí

§ 11

Druhy územních rozhodnutí

(1) K řešení jednotlivých otázek v oboru územního plánování vydávají výkonné orgány příslušných národních výborů územní rozhodnutí. V územních rozhodnutích se stanoví podmínky pro projektovou přípravu staveb a pro provedení požadovaných změn v území, popřípadě pro ochranu důležitých zájmů v území.

(2) Územním rozhodnutím se rozhoduje zejména:

- a) o umístění jednotlivých staveb nebo jejich souborů,
- b) o vymezení chráněných území a objektů a ochranných pásem v případech, kdy tato působnost nepřísluší podle zvláštních předpisů jiným orgánům,

- c) o stavební uzávěře,
- d) o změnách ve využití pozemků.

(3) Územní rozhodnutí vydává výkonný orgán okresního národního výboru, pokud si výkonný orgán krajského národního výboru nevyhradil vydání územního rozhodnutí uvedeného v odstavci 2 písm. a) a b).

(4) Výkonné orgány místních národních výborů, jimž byla svěřena působnost stavebních úřadů I. stupně, vykonávají na jimi spravovaném území působnost výkonných orgánů okresních národních výborů podle odstavce 3. Prováděcí předpisy stanoví, v kterých případech budou tuto působnost vykonávat výkonné orgány místních národních výborů, jimž nebyla svěřena působnost stavebních úřadů I. stupně.

(5) Jde-li o územní rozhodnutí v obvodu několika výkonných orgánů národních výborů, vydá rozhodnutí nejbližší společně nadřízený orgán. Tento orgán může stanovit, že rozhodnutí vydá některý z podřízených výkonných orgánů národních výborů.

§ 12

Podklady pro územní rozhodnutí

(1) Podkladem pro územní rozhodnutí jsou schválené územní plány rajónů a sídlišť.

(2) Nebyl-li pro příslušné území schválen územní plán nebo nevyžaduje-li povaha řešeného úkolu předchozího vypracování a schválení územního plánu, musí výkonný orgán příslušného národního výboru dbát výchozích podkladů pro územní plánování (§ 3), popřípadě opatřit pro územní rozhodnutí jiné podklady v rozsahu nezbytném k řešení dané otázky (územně plánovací studie a náčrty, rozborů a bilance, místní šetření, výsledky projednání jednotlivých otázek s příslušnými orgány státní správy a s účastníky řízení o územním rozhodnutí apod.).

(3) O rozsahu nezbytných podkladů a o způsobu jejich zajištění podle odstavce 2 rozhodne výkonný orgán národního výboru, příslušný k vydání územního rozhodnutí, podle povahy a složitosti daného úkolu.

§ 13

Řízení o územním rozhodnutí

(1) Pro řízení o územním rozhodnutí platí obecné předpisy o řízení ve věcech správních, pokud prováděcí předpisy nestanoví něco jiného.

(2) Územní rozhodnutí vydávají orgány příslušné podle § 11 odst. 3 až 5 po předchozím projednání se všemi orgány státní správy, jejichž zájmy jsou tímto rozhodnutím dotčeny.

Část IV

Ustanovení společná a závěrečná

§ 14

Vstup na pozemky a náhrada škody

(1) Vstupovat na cizí pozemky k provádění průzkumu a jiných prací pro účely územního plánování nebo k výkonu dozoru na dodržování schválených územních plánů a platných územních rozhodnutí, pokud tyto práce lze provést jen na místě samém, je možno jen na základě zvláštního povolení, pokud k tomu není třeba povolení podle zvláštních předpisů.

(2) Povolení ke vstupu na cizí pozemek podle odstavce 1 vydává výkonný orgán národního výboru, který v daném případě provádí příslušné řízení o územním plánu nebo územním rozhodnutí, popřípadě který provádí výkon dozoru; v naléhavých případech může povolení vydat příslušný výkonný orgán místního národního výboru. Povolení ke vstupu na pozemky vojenské správy vydává výkonný orgán národního výboru po předchozím souhlasu vojenské správy.

(3) Osoby oprávněné vstupovat na cizí pozemek jsou povinny dbát, aby jejich pracemi nevznikly na pozemku škody, jimž lze zabránit, a zachovat mlčenlivost vůči nepovolaným osobám o skutečnostech, o nichž se dověděly při své činnosti.

(4) Náhradu za způsobenou škodu poskytne orgán, který pověřené osoby vyslal. Nedojde-li k dohodě o výši náhrady škody, rozhodne o ní výkonný orgán okresního národního výboru.

§ 15

Součinnost jiných orgánů

Orgány hospodářského plánování, ostatní orgány státní správy, vědecké instituce a ústavy spolupracují v oboru své působnosti s orgány, které provádějí řízení o územních plánech a o územních rozhodnutích a poskytují jim veškeré národohospodářské, technické a jiné podklady, nezbytné k řešení daného úkolu.

Ustanovení zmocňovací
a závěrečná

§ 16

(1) Podrobnější předpisy k provedení tohoto zákona vydá Státní výbor pro výstavbu. Tyto předpisy zejména

- a) určí zásady pro podrobnější členění, náplň a způsob zpracování jednotlivých druhů územních plánů, pro jejich projednávání, schvalování a evidenci,
- b) vymezí obsah územních rozhodnutí a postup při jejich vydávání,
- c) stanoví způsob, jak zajistit trvalý soulad územních plánů s plány rozvoje národního hospodářství,
- d) stanoví zásady pro pořizování podkladních map a průzkumů a pro jejich evidenci.

(2) Prováděcí předpisy mohou stanovit odchylky pro vydávání územních rozhodnutí o umístění některých staveb a pro prověřování jejich zastavovacích plánů, popřípadě stanovit, v kterých případech lze upustit od vydávání územních rozhodnutí o umístění stavby nebo od prověření zastavovacích plánů; tyto předpisy mohou též stanovit odchylky od řízení o územních plánech, vyžadují-li toho zájmy zachování státního nebo hospodářského tajemství nebo zájmy obrany státu.

§ 17

(1) Zrušují se:

- a) §§ 1 až 8, 15 až 19, 21, 22, 24 a 25 zákona č. 280/1949 Sb., o územním plánování a výstavbě obcí,

- b) vládní nařízení č. 51/1950 Sb., o územním plánování obcí,
- c) část I, část II (s výjimkou § 9), část III, část X, část XI a část XIII vládního nařízení č. 93/1950 Sb., o výstavbě obcí,
- d) § 2 vládního nařízení č. 57/1953 Sb., o působnosti ministerstva vnitra v oboru územního plánování a výstavby obcí a v oboru péče o technické služby národních výborů, ve znění vládního nařízení č. 77/1953 Sb.

(2) Nedotčeny zůstávají předpisy upravující působnost zvláštních orgánů státní správy při řešení otázek, které mají vztah k územnímu plánování; orgány, které jsou podle těchto předpisů příslušné k provádění opatření dotýkajících se územního plánování, jsou povinny dbát zásad obsažených ve schválených územních plánech nebo dohodnutých s orgány územního plánování.

§ 18

Tento zákon nabývá účinnosti ode dne 1. ledna 1959; provedou jej všichni členové vlády.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Dolanský v. r.

Poláček v. r.

Kopecký v. r.

Tesla v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Uher v. r.

Barák v. r.

Beran v. r.

Ing. Šimůnek v. r.

Jonáš v. r.

Dr. Kyselý v. r.

Reitmajer v. r.

Plojhar v. r.

Dr. Škoda v. r.

Dr. Šlechta v. r.

Ing. Černý v. r.

Bakuľa v. r.

Dvořák v. r.

David v. r.

Dr. Kahuda v. r.

Đuriš v. r.

generálporučík Lomský v. r.

Krajčír v. r.

Dr. Neuman v. r.

Krošnář v. r.

Ouzký v. r.

Machačová v. r.

Pospíšil v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Ing. Púčik v. r.

Dr. Vlasák v. r.

85

Nařízení ministra spravedlnosti

ze dne 22. prosince 1958,

kterým se zřizují některé lidové soudy a vymezuje jejich působnost

Ministr spravedlnosti nařizuje podle § 14
č. 2 zákona č. 66/1952 Sb., o organizaci soudů:

§ 1

Zřizují se

- a) lidový soud Praha-sever se sídlem v Praze a s působností pro územní obvod Okresního národního výboru pro Prahu-sever,
- b) lidový soud Praha-západ se sídlem v Praze a s působností pro územní obvod Okresního národního výboru pro Prahu-západ,
- c) lidový soud v Jílovém pro územní obvod Okresního národního výboru pro Prahu-východ,
- d) lidový soud Brno-venkov se sídlem v Brně a s působností pro územní obvod Okresního národního výboru v Brně.

§ 2

(1) Lidový soud trestní v Praze a lidový soud civilní v Praze vykonávají napříště působnost pouze pro územní obvody všech obvodních národních výborů v Praze.

(2) Lidový soud trestní v Brně a lidový soud civilní v Brně vykonávají napříště působnost pro územní obvod Městského národního výboru v Brně.

§ 3

Ustanoveními §§ 1 a 2 se mění ustanovení § 1 č. 2 písm. a), b) a k) nařízení ministra spravedlnosti č. 22/1954 Sb., kterým se stanoví sídla a obvody lidových soudů a sídla a obvody krajských soudů.

§ 4

(1) Lidový soud v Chebu vykonává nadále působnost pro územní obvody Městského národního výboru ve Františkových Lázních a Okresního národního výboru v Chebu.

(2) Lidový soud v Mariánských Lázních vykonává nadále působnost pro územní obvody Městského národního výboru v Mariánských Lázních a Okresního národního výboru v Mariánských Lázních.

(3) Lidový soud v Piešťanech vykonává nadále působnost pro územní obvody Městského národního výboru v Piešťanech a Okresního národního výboru v Piešťanech.

§ 5

Působnost soudu v sídle krajského soudu stanovenou v § 395 odst. 2 občanského soudního řádu vykonává:

- a) v obvodu krajského soudu v Praze:
lidový soud civilní v Praze pro svůj územní obvod a
lidový soud Praha-západ v Praze pro územní obvody ostatních lidových soudů,
- b) v obvodu krajského soudu v Brně:
lidový soud civilní v Brně pro územní obvody všech lidových soudů.

§ 6

Toto nařízení nabývá účinnosti ode dne 1. ledna 1959.

Široký v. r.

Dr. Škoda v. r.

86

Vyhláška

Státního výboru pro výstavbu

ze dne 19. prosince 1958,

kterou se určují orgány rad dalších místních národních výborů jako stavební úřad první stolice

Státní výbor pro výstavbu vyhlašuje podle § 13 odst. 2 zákona č. 280/1949 Sb., o územním plánování a výstavbě obcí:

§ 1

Stavebním úřadem první stolice jsou v obvodu své působnosti orgány rad těchto dalších místních národních výborů

v kraji Českobudějovickém: Týn nad Vltavou, Soběslav,

v kraji Hradeckém: Letohrad, Vrchlabí,

v kraji Brněnském: Boskovice,

v kraji Gottwaldovském: Bystřice pod Hostýnem, Hulín, Rožnov,
Uherský Brod.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne 1. ledna 1959.

Dr. Šlechta v. r.
